

Rok akademicki

2009/2010

30 września 2009 roku odbyła się na Wydziale Chemicznym uroczysta inauguracja roku akademickiego 2009/2010, połączona z immatrykulacją studentów I roku. Uroczystość ta zgromadziła w Centrum Edukacyjno-Kongresowym Politechniki Śląskiej ok. 700 osób, studentów, w tym także dzielników (fot. 1), profesorów i gości (fot. 3 i 4) oraz pracowników Dzielnictwa (fot. 4).

Uroczystości przewodniczył Dzielnik prof. dr hab. A. Jarzębski (fot. 1 i 5). Obecni byli Prodzielani: ds. Studentów dr inż. W. Szczepaniukiewicz (fot. 1 z lewej), ds. Nauki i Wsp. z Zagr. dr hab. inż. K. Walczak prof. Pol. Śl (fot. 1 z prawej) oraz ds. Ogólnych dr inż. J. Wojcik.

Po powitaniu przez Dzielnik, zgromadzeni odśpiewali hymn państwowy po czym odbyła się immatrykulacja i ślubowanie nowo przyjętych (fot. 5 i 6).

Na poszczególne kierunki studiów przyjęto:

- technologia chemiczna	91 stud.
- chemia	125 stud.
- biotechnologia	47 stud.
- inżynieria chemiczna i procesowa	76 stud.
- mikrobiolog	30 stud.
- technologia chemiczna w Dąbrowie Górniczej	22 stud.

Życzenia nowym studentom złożył Prodzielan dr W. Szczepaniukiewicz (fot. 7) i Przewodniczący Samorządu Stud. (fot. 8). Następnie Dzielnik wręczył nowo przyjętym medale (fot. 10). Na zakończenie uroczystości studenci wystudiowali wykład dr hab. inż. Jolity Mrowiec na te-

mat „Powierzchnie samoczyszczące się” (fot. 11, 12).

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

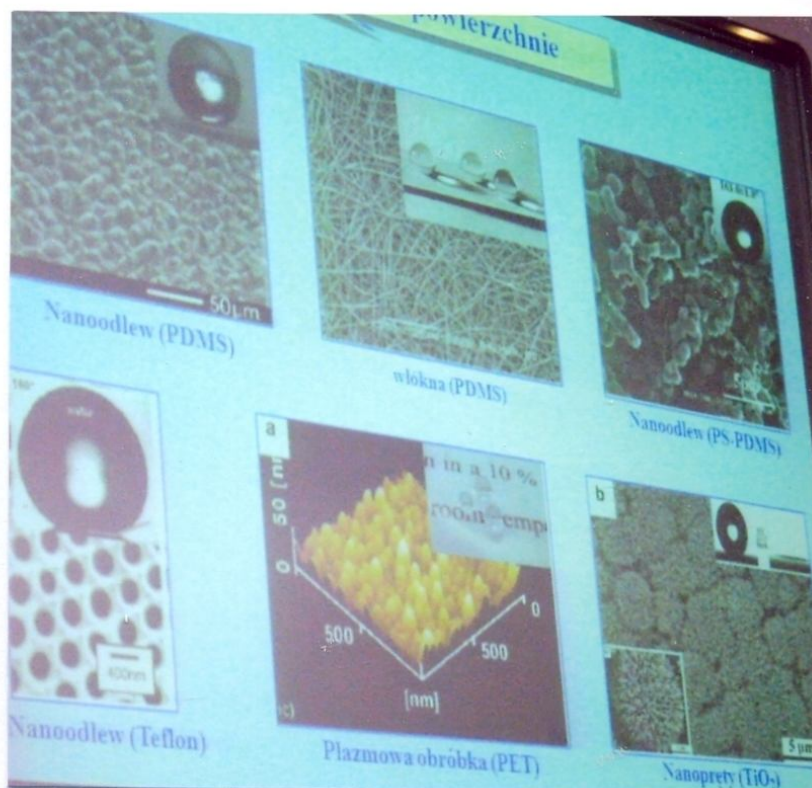

9.

10.

12.

11.

2 października 2009 roku odbyła się inauguracja roku ak. 2009/2010 w Politechnice Śląskiej. Ta, już 65. inauguracja w historii naszej uczelni, odbyła się tradycyjnie w auli Centrum Edukacyjno-Kongresowym, wobec licznie zgromadzonych pracowników, studentów i gości.

Oto fakty z tej uroczystości związane z Wydziałem.

Reprezentanci 12. wydziałów, w tym ówdeci z Wydziału Chemicznego, którzy uzyskali najlepsze wyniki w procesie rekrutacyjnym, złożyli ślubowanie i zostali przyjęci do społeczności akademickiej.

12-tu najlepszym absolwentom, wytypowanym przez dziekanów, Rektor przyznał Nagrodę Rektora I lub II stopnia. Z Wydziału Chemicznego nagrodę II stopnia odebrał mgr inż. Maciej Serda.

29-ciu pracowników Politechniki wręczone zostały Medale Komisji Edukacji Narodowej. Wśród uhonorowanych z naszego Wydziału byli:

prof. dr hab. inż. Zbigniew Grywulca (1)
i dr hab. inż. Piotr Synowiec prof. nzw.
w Pol. Śl. (2)

1.

INAUGURACJA
ROKU
AKADEMICKIEGO
2009/2010
W POLITECHNICE ŚLĄSKIEJ

Gaudemus igitur
iuveneri dum sumus

2.

**DZIEKAN WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
oraz
POLSKIE TOWARZYSTWO CHEMICZNE
ODDZIAŁ W GLIWICACH**

ma przyjemność zaprosić pracowników,
doktorantów i studentów
na **POSIEDZENIA NAUKOWE**
na których

***Prof. J. M. Rubi,
Univeristy of Barcelona***

wygłosi cykl wykładów:

„Non-equilibrium thermodynamics – part I”

w dniach

06.10.2009 (wtorek) o godz. 12⁰⁰.

07.10.2009 (środa) o godz. 12¹⁵.

09.10.2009 (piątek) o godz. 12⁰⁰.

Wszystkie wykłady odbędą się w **Sali Rady Wydziału Chemicznego
Politechniki Śląskiej** (Gliwice, ul. Strzody 9, II piętro)

1980r.

16 lipca 2009 roku zmarł doc.dr.hab. Tadeusz Kierszuch. Urodzony w 1927 roku, absolwent Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej (1955 r.). Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1965. roku, a doktora habilitowanego w 1976. roku.

Nauczyciel akademicki w latach od 1955. do 1969. roku w Katedrze Chemii Organicznej, a następnie do 1991 roku w Instytucie Chemii i Technologii Organicznej.

Głównym kierunkiem zainteresowań naukowych były badania nad reakcjami aluizowania związków aromatycznych, doborem nowych katalizatorów oraz warunków ich stosowania.

21 października 2009 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Stawomira Boucla, doktora z Katedry Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

**REGIOSELEKTYWNA SYNTEZA ACYKLICZNYCH NUKLEOZYDÓW
5-PODSTAWIONYCH URACYLI JAKO PREKURSORÓW NUKLEOZYDÓW
SPRZĘŻONYCH**

PROMOTOR:

Dr hab. inż. Krzysztof WALCZAK, Profesor Pol. Śl.
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

Prof. dr hab. inż. Jarosław POLAŃSKI
Uniwersytet Śląski

Prof. dr hab. inż. Wiesław SZEJA
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach,
ul. Kaszubska 23

---

28 października 2009 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Marię Jawordz-Pięgę, pracownicę Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN w Zabrze.

TEMAT ROZPRAWY DOKTORSKIEJ:

**AMFIFILOWE NANOSTRUKTURY UZYSKANE W WYNIKU
SAMOORGANIZACJI ŁAŃCUCHÓW POLIMEROWYCH
W ROZTWORACH WODNYCH**

Promotor:

Prof. dr hab. Andrzej DWORAK
Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych
Polskiej Akademii Nauk

Recenzenci:

Prof. dr hab. inż. Henryk GALINA
Politechnika Rzeszowska
Prof. dr hab. inż. Zbigniew J. Grzywna
Politechnika Śląska

30 października 2009 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez ugro i inż. Krzysztofa Matysiala, doktora z Katedry Fizykochemii i Technologii Polimerów.

Temat Rozprawy Doktorskiej:

N-inactivation analysis of chosen potassium channels of biological membranes

Analiza zjawiska N-inaktywacji w wybranych kanałach potasowych błon biologicznych

PROMOTOR:

prof. dr hab. inż. Zbigniew Jan GRZYWNA
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

dr hab. Paweł GÓRA
Uniwersytet Jagielloński, Kraków
prof. dr hab. inż. Mieczysław ŁAPKOWSKI
Politechnika Śląska, Gliwice

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

**Dziekan, Rada Wydziału, Samorząd Studencki Wydziału Chemicznego
Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Samorząd Miasta Gliwice**
z okazji Inauguracji Roku Akademickiego
zapraszają na

Koncert na Schodach

Wykonawcy:

**Zespół kameralistów Narodowej Orkiestry Symfonicznej
Polskiego Radia w Katowicach**

**Piotr Tarcholik – I skrzypce
Kinga Tomaszewska – II skrzypce
Beata Raszewska – altówka
Zdzisław Łapiński – wiolonczela
Arkadiusz Adamski – klarnet**

Słowo o muzyce – dr Aleksandra Konieczna

**Gmach Wydziału Chemicznego
4 XI 2009 r.**

**Gliwice, ul. Ks. M. Strzody 9
Godz. 19⁰⁰**

*W roku 2009. miją 120. rocznica urodzin
prof. dr hab. inż. Adolfa Józefa, pracownika
Wydziału Chemicznego w latach 1945-1951.*

Prof. dr hab. inż. Adolf JOSZT (1889–1957)

Studia ukończył na Wydziale Chemicznym Politechniki Lwowskiej w 1911 roku. Na tym samym wydziale uzyskał w 1913 roku stopień doktora, a następnie habilitował się w 1920 roku.

Całe jego życie było związane z wyższymi uczelniami: początkowo z Akademią Rolniczą w Dublanach, a następnie przez 22 lata z Politechniką Lwowską, gdzie został mianowany kolejno profesorem nadzwyczajnym (1927 r.) i profesorem zwyczajnym (1939 r.) i gdzie kierował Katedrą Technologii Przemysłu Rolniczego i Mikrobiologii Technicznej. W latach 1924–1925 był dziekanem Wydziału Rolniczo-Leśnego, w latach 1930–1931 dziekanem Wydziału Chemicznego, zaś w latach 1936–1938 rektorem, pełniąc tę zaszczytną funkcję w burzliwym okresie walk o demokratyzację wyższych uczelni. Na tych stanowiskach wykazał wiele taktu, wyrozumiałości i życzliwości w postępowaniu z młodzieżą, zyskując sobie ogólny szacunek i sympatię.

35

W początkowym okresie wojny pracował w Lwowskim Instytucie Politechnicznym, a w czasie okupacji w szkolnictwie zawodowym i średnim, prowadząc równocześnie tajne kształcanie w zakresie wyższym, co umożliwiło wielu studentom zdanie egzaminów dyplomowych zaraz po wojnie.

Prof. Joszt położył szczególne zasługi przy tworzeniu Politechniki Śląskiej. Już w lutym 1945 roku wystosował do Polskiej Akademii Umiejętności memoriał w sprawie konieczności założenia wyższej uczelni technicznej w południowej Polsce, po czym bardzo aktywnie współdziałał w organizowaniu Politechniki zrazu w Krakowie, a następnie w Gliwicach. Tu został pierwszym dziekanem Wydziału Chemicznego i kierownikiem Katedry Technologii Chemicznej Przemysłu Rolnego, przemianowanej następnie na Katedrę Technologii Wody i Ścieków i przeniesionej na nowo utworzony Wydział Inżynierii Sanitarnej, którego prof. Joszt był jednym z twórców.

Równoległe z pracą naukową, dydaktyczną i organizacyjną w szkolnictwie wyższym prof. Joszt rozwijał ożywioną działalność w licznych towarzystwach naukowych: Polskim Towarzystwie Chemicznym, Polskim Towarzystwie Mikrobiologicznym, Warszawskim Towarzystwie Naukowym, Śląsko-Dąbrowskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk, w Komitetach PAN: Mikrobiologicznym, Gospodarki Wołnej, do spraw GOP i innych.

Był jednym z organizatorów I Kongresu Nauki Polskiej, współredaktorem czasopisma "Przemysł Rolny", a następnie członkiem komitetów redakcyjnych "Przemysłu Spożywczego" i "Acta Microbiologica Polonica".

W uznaniu jego zasług w dziedzinie nauki, dydaktyki i wychowania został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1938 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (1951 r.), Medalem X-lecia Polski Ludowej (1955 r.) i pośmiertnie Orderem Sztandaru Pracy I kl.

36

W roku 2009. mija 40. rocznica ^{śmierci} profa Jana
Krakowskiego. Profesor był pracownikiem
chemio- dydaktycznym na Wydziale
Chemicznym od roku 1945. do roku 1960.

Prof. mgr inż. Jan KRAKOWSKI (1898–1969)

W 1922 roku na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej złożył z wyróżnieniem egzamin dyplomowy, a następnie kontynuował podjętą przed studiami pracę w Zakładach Chemicznych "Azot" w Jaworznie, początkowo jako kierownik ruchu, od 1927 roku jako dyrektor techniczny fabryki, a następnie jako jej dyrektor naczelny.

W okresie okupacji pracował jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Krakowie.

Po wojnie przystąpił niezwłocznie do pracy przy odbudowie przemysłu chemicznego.

Projektował, kierował budową i uruchomieniem Fabryki Supertomasyny "Bonarka" w Krakowie, pod jego też kierownictwem powstawały w Biurze Projektów "Biprokwas 2" w Krakowie projekty innych dużych zakładów nawozów sztucznych.

Już w 1945 roku organizował Katedrę Maszynoznawstwa Chemicznego Politechniki Śląskiej z tymczasową siedzibą w Krakowie, a następnie w Gliwicach i tu rozpoczął pionierską pracę. Przez pierwsze lata był kontraktowym zastępcą profesora, a w 1948 roku został mianowany profesorem nadzwyczajnym.

Równolegle z kierownictwem Katedry Maszynoznawstwa Chemicznego sprawował opiekę nad utworzoną 1 października 1949 roku Katedrą Inżynierii Chemicznej, do czasu przekazania jej prof. Tadeuszowi Hoblerowi.

Od 1952 roku przy Katedrze Maszynoznawstwa Chemicznego działała pod kierownictwem prof. J. Krakowskiego Podkomisja Aparatury Chemicznej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego. Wynikiem pracy tej Komisji były między innymi obowiązujące do dziś normy symboli rysunkowych i armatury.

Katedrą Maszynoznawstwa Chemicznego kierował prof. Krakowski do 1960 roku. Z dniem 1 października tego roku powierzone mu zostało stanowisko kierownika nowo utworzonej Katedry Aparatury Przemysłowej na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, gdzie sprawował również funkcję dziekana przez kilka ostatnich lat swojego życia.

Przez cały okres pracy w Politechnice Śląskiej i Krakowskiej współpracował jako rzeczoznawca z licznymi zakładami przemysłu chemicznego i oddziałem Biura Projektów "Biprokwas 2" w Krakowie, był autorem wielu rozwiązań i projektów instalacji produkcyjnych, zastosowanych w przemyśle.

Równolegle, wspólnie z profesorami Niewiadomskim i Żurakowskim prof. J. Krakowski opracował podręcznik "Maszynoznawstwo chemiczne", który ukazał się drukiem w 1960 roku, ilustrowany rysunkami wykonanymi własnoręcznie przez prof. Krakowskiego.

Mimo ogromu pracy dydaktycznej prof. Krakowski poświęcał wiele uwagi kształceniu kadr naukowych, czego rezultatem było 6 doktoratów i 2 habilitacje.

Za zasługi na polu pracy społecznej był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Oficerskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski. W 1967 roku mianowany został profesorem zwyczajnym.

Zmarł w Krakowie 28 kwietnia 1969 r.

Łączył w swojej osobie cechy i zalety inżyniera-konstruktora i praktyka oraz budowniczego przemysłu z cechami pedagoga i naukowca. Był zwierzchnikiem i człowiekiem bardzo wymagającym zarówno w stosunku do siebie, jak i innych.

Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej-Chemia, z. 95 Gliwice 1980r.

*w 2009 roku mijal 40. rocznicę śmierci
prof. a Zdzisława Sokalskiego. Profesor pracował na Wydziale Chemicznym od roku 1953.
do roku 1969.*

Zdzisław Jan Sokalski urodził się 3 kwietnia 1905r. w Zakopanem. Od roku 1916 uczęszczał do gimnazjum im. M. Kopernika w Krośnie, w którym w 1923r. złożył egzamin dojrzałości. Po odbyciu dwumiesięcznej praktyki w krośnieńskiej rafinerii nafty rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Lwowskiej.

Uzyskawszy absolutorium przez rok szkolny 1928/29 pełnił obowiązki kontraktowego nauczyciela chemii w Korpusie Kadetów nr 1 we Lwowie. Od października 1929r. był zastępcą asystenta przy Katedrze Technologii Rolniczej na Wydziale Rolniczo-Lasowym Politechniki Lwowskiej. Poza zajęciami na Politechnice wykładał w latach 1931/32 w Głównej Szkole Gospodarczej Żeńskiej w Snopkowie pod Lwowem.

W 1935r. przeniósł się inżynier Sokalski z Katedry Technologii Rolniczej na stanowisko starszego asystenta do III Katedry Fizyki, należącej do tego samego Wydziału Politechniki Lwowskiej. Zmienił też warsztat i kierunek swojej pracy na rzecz chemii fizycznej. Dalsze studia kontynuował pod kierunkiem prof. Malarskiego, kierownika Katedry Fizyki, specjalizując się w badaniach zjawisk elektrokinetycznych.

Równocześnie podjął samodzielne prace, związane z chemią koloidów, dot. głównie uzyskiwania czystej kazeiny oraz otrzymywania i wytwarzania z niej tworzyw sztucznych.

W 1939 roku przedstawił rozprawę doktorską p.t. Studium doświadczalne nad oznaczaniem potencjału elektrokinetycznego metodą prądu przepływu, która została przyjęta przez Radę Wydziału Chemicznego Politechniki Lwowskiej.

Od jesieni 1939 roku, po wkroczeniu do Lwowa wojsk sowieckich i utworzeniu Lwowskiego Instytutu Politechnicznego, pracował w tym Instytucie nadal jako asystent w katedrze prof. Malarskiego. W 1941 roku otrzymał tamże nominację na stanowisko docenta.

Po zajęciu Lwowa przez Niemców pracował na utworzonych przez okupanta Technicznych Kursach Fachowych.

Po ponownym wkroczeniu wojsk sowieckich do Lwowa i restytuowaniu Lwowskiego Instytutu Politechnicznego otrzymał stanowisko kierownika Katedry Chemii Fizycznej na Wydziale Chemicznym i rozpoczął pierwsze wykłady z chemii fizycznej w roku akademickim 1944/45. Niestety tylko jeden semestr prowadził wykłady, bo już z początkiem 1945 roku zmuszony był opuścić Lwów, chroniąc się przed represjami NKWD. Przybył do Krosna i od kwietnia 1945r. rozpoczął pracę jako kierownik działu chemicznego i gazowego w tamtejszym Instytucie Naukowym.

Od 1946 roku kierował zorganizowanym przez siebie Centralnym Laboratorium Doświadczalnym przy Zakładach Chemicznych w Oświęcimiu, które następnie przekształcone zostało w Instytut Syntezy Chemicznej, gdzie Z. Sokalski od 1952r. pełnił funkcję najpierw naczelnego dyrektora, a od lipca tego roku zastępcy dyrektora do spraw naukowo-badawczych.

W tym czasie nawiązał ściśle kontakty z Politechniką Śląską. W latach 1950-52 prowadził wykłady z chemii fizycznej na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej.

Od września 1952r. Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej powierzył mu Katedrę Chemii Fizycznej. W 1954 roku Zdzisław Sokalski otrzymał tytuł i etat profesora nadzwyczajnego na tym Wydziale.

W lutym 1962 roku Rada Państwa powołała go na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej.

Po reorganizacji, w latach 1968-69, Katedra kierowana przez prof. Sokalskiego weszła w skład Instytutu Chemii Fizycznej Polimerów, jako Zakład Chemii fizycznej, gdzie otrzymał stanowisko dyrektora do spraw naukowych.

Zainteresowania prof. Sokalskiego koncentrowały się zarówno na pracach teoretycznych, jak i czysto utylitarnych. Badał przydatność szeregu naturalnych surowców, między innymi: ziemi okrzemkowej i silikażeli, jako nośników katalizatorów. Stosował oryginalne metody obróbki fizykochemicznej ich struktury powierzchniowej, w celu jak najlepszego przystosowania do wybranych procesów przemysłowych. Pod jego kierunkiem został opracowany katalizator do produkcji butadienu dla pierwszej instalacji przemysłowej, uruchomionej w Zakładach Chemicznych w Oświęcimiu. Opracował wraz z Piotrem Szotą katalizator do syntezy węglowodorów w procesie Kobela. Brał udział w opracowaniu przez Główny Instytut Górniczy metody syntezy benzyny z węgla.

Teoretyczne prace prof. Sokalskiego obejmowały badania niejednorodności powierzchni katalizatorów i wpływu tej własności na aktywność i selektywność katalizatorów. Był inicjatorem badań wchodzących w zakres tzw. zjawisk elektrobalistycznych, prowadzonych na substancjach półprzewodnikowych.

Dorobek naukowy prof. Sokalskiego obejmuje: 51 publikacji naukowych, 12 patentów, kilkanaście artykułów różnych, opublikowanych w czasopismach polskich i zagranicznych. Był współautorem podręcznika z zakresu chemii nieorganicznej dla techników chemicznych. Wypromował 24 doktorów i przeprowadził 7 habilitacji.

Prof. Sokalski w 1955r. otrzymał Nagrodę Państwową Indywidualną II st., w 1963r. Nagrodę Indywidualną II st. Ministra Szkolnictwa Wyższego. Odznaczony był m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (1950), Medalem X-lecia PRL (1955).

Przez 37 lat był aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, a od 1963r. członkiem Zarządu Głównego PTChem. Interesował się m.in. malarstwem, był utalentowanym malarzem-amatorem, portrecistą.

Zmarł 9 grudnia 1969 roku. Pochowany został na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

W 2009. roku mijaj 25. rocznica śmierci Profesora.

Prof. dr hab. inż. Witold Kowalski (1913-1984)

*Nauczyciel akademicki w Katedrze Wiel-
kiego Przemysłu Nieorganicznego, a następnie
Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicz-
nej na Wydziale Chemicznym od roku 1951
do roku 1978.*

Witold Kowalski urodził się 15 kwietnia 1913 r. w Warszawie. Studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej, gdzie w marcu 1938 r. uzyskał dyplom inżyniera chemika. Stopień dr nauk technicznych otrzymał 27 maja 1960 r. na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach na podstawie pracy pt. "Studia nad kinetyką utleniania ciekłej siarki.", a 23 czerwca 1961 r. - stopień doktora habilitowanego. Tematem jego rozprawy habilitacyjnej były "Studia nad własnościami ciekłej siarki w oparciu o ultraakustyczne metody pomiaru". W 1968 r. 28 czerwca otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych.

Po studiach podejmuje w 1938 r. pracę zawodową w fabryce "Lignoza" w Bieruniu Starym na Śląsku. Zmobilizowany w 1939 r. bierze czynny udział w kampanii wrześniowej, m. inn. w obronie Warszawy. Po kapitulacji dostaje się do niewoli niemieckiej, gdzie przebywa do końca wojny. Po powrocie w 1946 r. do kraju włącza się do odbudowy zniszczonego przemysłu chemicznego. Rozpoczyna pracę w Zjednoczeniu Nawozów Sztucznych w Gliwicach, jest dyrektorem Gliwickiej Fabryki Kwasu Siarkowego, którą uruchamia w 1947 r. Następnie pracuje w Zjednoczeniu Przemysłu Nieorganicznego w Gliwicach, pełniąc funkcję kierownika działu produkcji i zastępcy dyrektora technicznego.

Prof. W. Kowalski rozpoczął w 1951 r. działalność dydaktyczną i naukową na Politechnice Śląskiej, przechodząc bezpośrednio z przemysłu. W Katedrze Technologii Wielkiego Przemysłu Nieorganicznego zatrudniony początkowo jako wykładowca, a od 1955 r., jako zastępca profesora, prowadził specjalizację z technologii kwasu siarkowego i nawozów fosforowych. Od 1962 r. początkowo jako docent, a następnie profesor, pełnił obowiązki kierownika Zakładu Technologii Związków Siarki i Fosforu. Po reorganizacji Politechniki Śląskiej w 1968 r., aż do przejścia na emeryturę w 1978 r. prof. Kowalski pracował w Instytucie Chemii i Technologii Nieorganicznej.

Działalność naukowo-badawcza prof. W. Kowalskiego była zdecydowanie ukierunkowana na praktyczne zagadnienia przemysłowe z zakresu technologii kwasu siarkowego, związków siarki oraz związków fosforu. Pod jego kierownictwem zostało wykonane ok. 20 prac badawczych przekazanych bezpośrednio do przemysłu. Z ważniejszych tematów należy wymienić prace dotyczące udoskonalenia technologii produkcji kwasu siarkowego metodą nitrozową, oryginalną metodę otrzymywania nawozu magnezowo-fosforowo-azotowego na bazie krajowego serpentynitu, wytwarzania precypitatu paszowego z potrójnego superfosfatu oraz wykorzystanie ultradźwięków w procesach technologicznych.

Prof. W. Kowalski jest autorem lub współautorem ponad 60 publikacji w czasopiśmie technicznych, jest autorem i współautorem 3. książek o tematyce technologii kwasu siarkowego i nawozów fosforowych, w tym jednej monografii pt. "Nowe kierunki w technologii kwasu siarkowego" oraz współautorem 2 patentów. Wygłosił ok. 20. referatów na konferencjach krajowych. Był promotorem 7. zakończonych przewodów doktorskich, opracował 28 recenzji prac doktorskich oraz 4. recenzje prac habilitacyjnych. Pod jego kierownictwem wykonano ok. 40 prac dyplomowych. Ponadto był on autorem wielu niepublikowanych koreferatów, opracowań studialnych i ekspertyz wykonanych dla Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, Polskiej Akademii Nauk, Komitetu Nauki i Techniki i Instytutów Przemysłowych.

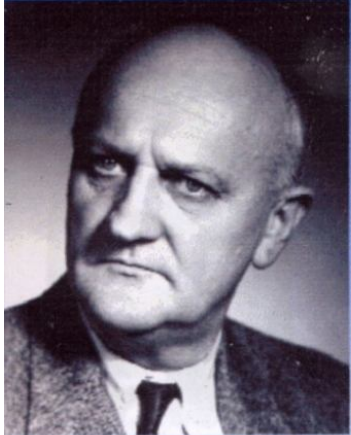
Prof. W. Kowalski udzielał się czynnie w organizacjach naukowych i technicznych. W latach 1949-52 pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Nawozów Sztucznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego. Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Chemii Nieorganicznej w Gliwicach oraz wiceprzewodniczącym Sekcji Kwasu Siarkowego i Związków Fluoru w tym instytucie, wiceprzewodniczącym Komisji Nawozów Fosforowych i Mieszanych w Instytucie Nawozów Sztucznych w Tarnowie, a także i członkiem Komitetu Naukowego "Encyklopedii Chemii". Był członkiem Naczelnej Organizacji Technicznej, Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Towarzystwa Akustycznego oraz Towarzystwa Wiedzy Powszechnej.

Za działalność naukową i dydaktyczną był wielokrotnie odznaczany i nagradzany. Za współpracę z przemysłem otrzymał w 1956 r. nagrodę indywidualną Ministra Przemysłu Chemicznego, za prace wykonane dla przemysłu i prace dydaktyczną był wielokrotnie wyróżniony nagrodami rektorskimi. Był odznaczony medalem X-lecia i Złotą Odznaką XV-lecia Politechniki, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim.

Prof. W. Kowalski był człowiekiem o miłym sposobie bycia, odznaczał się głęboką wiedzą, skromnością, życzliwością oraz wysoką kulturą osobistą. Był powszechnie szanowany i lubiany. Zmarł 3 lutego 1984 r. w Gliwicach.

W roku 2009. minęło 35 lat od śmierci prof. L. Wasilewskiego.

Prof. dr inż. Ludwik Wasilewski

Prof. dr inż. Ludwik Wasilewski urodził się 27.11.1891 r w Zamościu. Szkołę średnią ukończył w 1911 roku w Lublinie poczem w latach 1911-1912 studiował nauki chemiczne na paryskiej Sorbonie. W latach 1912-1914 odbywał studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Lwowskiej przerwane I wojną światową. W latach 1915 -1917 służył w Legionach Polskich, którą to służbę ukończył w obozie internowanych w Szczypiornie. Po ucieczce z internowania wraca na Politechnikę Lwowską celem kontynuowania studiów w trakcie których zostaje zatrudniony w charakterze asystenta, początkowo w Katedrze Mineralogii, a następnie Katedrze Elektrochemii Technicznej. W 1919 roku uzyskuje tytuł inżyniera.

Jako były legionista w stopniu kapitana artylerii bierze udział w obronie Lwowa. W trakcie pierwszych lat pracy po wojnie swoje zainteresowania naukowe skupia na problematyce elektrochemii stosowanej w efekcie czego pod kierunkiem prof. J. Mościckiego realizuje pracę doktorską na temat: "Elektrolityczne otrzymywanie cynku z amoniakalnych roztworów".

Po obronie pracy w 1923 roku uzyskuje stopień naukowy doktora i stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Równocześnie w latach 1919-1932 jest zatrudniony jako asystent, a następnie adiunkt i kierownik działu w naukowej instytucji badawczej "METAN", przekształconej w 1925 roku w Chemiczny Instytut Badawczy we Lwowie.

W 1928 roku na podstawie cyklu publikacji dotyczących elektrochemicznego otrzymywania aluminium w Polsce i wykładu habilitacyjnego uzyskuje stopień naukowy doktora habilitowanego w Politechnice Warszawskiej.

Równocześnie współpracuje przy projektowaniu budowy Chemicznego Instytutu Badawczego w Warszawie, w którym następnie podejmuje pracę. Od 1932 roku do rozpoczęcia II wojny światowej jest szefem działu produkcji w Polskim Monopolu Spirytusowym.

W 1945 r przez pewien okres był kierownikiem działu w Chemicznym Instytucie Badawczym poczem zostaje powołany na stanowisko dyrektora naczelnego Zakładów Azotowych w Chorzowie, a następnie dyrektora technicznego Centralnego Zarządu Przemysłu Chemicznego w Warszawie. Kolejnym etapem pracy zawodowej prof. L. Wasilewskiego jest stanowisko dyrektora naczelnego Centralnego Zarządu Przemysłu Fermentacyjnego w Warszawie. Jako wybitny chemik - technolog zostaje przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu oddelegowany do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie w latach 1946-1947 pracuje jako ekspert w Komisji ds. Pomocy Krajom Zniszczonym przez II wojnę Światową "UNRA".

W 1949 roku zostaje powołany na stanowisko kontraktowego profesora zwyczajnego i przeniesiony na Politechnikę Śląską w Gliwicach, gdzie organizuje Katedrę Elektrochemii Technicznej i Elektrometalurgii, którą kieruje aż do przejścia na emeryturę.

W okresie 1949-1951 pełni funkcję Dziekana Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej.

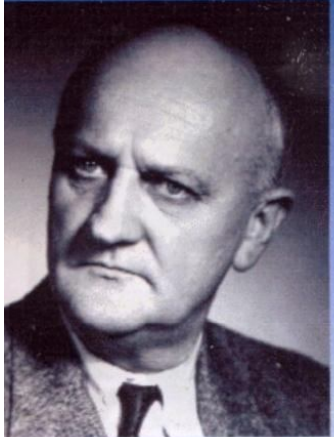
Tytuł profesora zwyczajnego uzyskuje w roku 1951 roku. Na emeryturę przechodzi w 1962 r.

Prof. L. Wasilewski był cenionym dydaktykiem. Działalność dydaktyczną rozpoczął w 1925 r wykładając w Politechnice Lwowskiej technologię chemiczną nieorganiczną oraz elektrochemię techniczną. Od 1928 r prowadzi również wykłady z technologii nieorganicznej w Uniwersytecie Warszawskim. Po II wojnie Światowej już jako kierownik Katedry Elektrochemii Technicznej i Elektrometalurgii Politechniki Śląskiej zarówno w działalności naukowej jak i dydaktycznej ukierunkowuje się zdecydowanie na elektrochemię stosowaną z której to dziedziny prowadzi wykłady i seminaria.

Był promotorem ok. 80 prac dyplomowych inżynierskich magisterskich oraz 6 ukończonych przewodów doktorskich. Jest również autorem trzech cenionych książek oraz dwu obszernych skryptów z których korzystają nie tylko studenci, doktoranci i pracownicy Politechniki Śląskiej ale również innych uczelni i tworzących się wówczas instytutów badawczych.

W roku 2009. minęło 35 lat od śmierci prof. L. Wasilewskiego.

**Prof. dr inż. Ludwik
Wasilewski**

Prof. L. Wasilewski jako uczeń, a następnie współpracownik prof. J. Mościckiego był wybitnym technologiem nieorganikiem i elektrochemikiem.

Jego działalność naukowa dotyczyła w pierwszym etapie elektrolitycznego otrzymywania cynku. Wiele publikacji łącznie z pracą dokorską dały podstawy do uruchomienia krajowej produkcji cynku w Szopienicach. Kolejnym etapem działalności badawczej prof. L. Wasilewskiego było termoelektrolityczne otrzymywanie aluminium. Zawsze łączył badania z praktyką przemysłową. Tak było w przypadku habilitacji gdzie cykl publikacji stanowił podstawę uruchomienia krajowej produkcji aluminium w Skawinie.

W latach powojennych zainteresowania naukowe prof. L. Wasilewskiego koncentrują się na elektrolizie wodnych roztworów.

Współpracuje przy uruchomieniu produkcji i elektrorafinacji polskiej miedzi, która do dziś jest naszym towarem eksportowym, uzyskując na giełdzie londyńskiej znakomite wskaźniki techniczno-ekonomiczne.

Bardzo wiele prac badawczych Profesora i kierowanego przez Niego zespołu w latach 1955-1962 i dalszych realizowanych przez wychowanków obejmowało elektrolizę wodnych roztworów chlorków alkalicznych. Prace dotyczyły:

- optymalizacji warunków i parametrów elektrolitycznej produkcji chloru i wodorotlenku sodu,
- zmniejszenia strat rtęci w procesie produkcji chloru,
- nowych rozwiązań tworzywowo konstrukcyjnych, a szczególnie elektrod tytanowych aktywowanych tlenkami rutenu i innych metali szlachetnych oraz modyfikowanych diafragm.

Zaowocowało to własną konstrukcją elektrolizera przeponowego "POLEL - 30/50kA" zastosowanego z powodzeniem w krajowym przemyśle chlorowym.

Dorobek naukowy prof. L. Wasilewskiego obejmuje ok. 180 publikacji w czasopismach krajowych i zagranicznych, 20 patentów, kilkadziesiąt referatów na konferencjach i kongresach naukowych w kraju i za granicą, 3 książki z których do dziś korzystają studenci i pracownicy naukowcy.

Prof. dr inż. Ludwik Wasilewski zmarł 14 listopada 1974 i został pochowany na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

W bieżącym roku, 2009., miały 95. rocznicę urodzin i 8. rocznicę śmierci prof. Włodzimierza Kisielowa. Wspomnienie prof. J. Szarawary o prof. W. Kisielowie ukazało się w miesięczniku „Chemik”.

Profesor Włodzimierz Kisielow (1914 – 2001)

Profesor Włodzimierz Kisielow urodził się 19 stycznia 1914 r. w Petersburgu. Studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Lwowskiej, gdzie w 1939 r. uzyskał stopień inżyniera chemika. W latach 1938-1942 był asystentem w Katedrze Technologii Nafty i Gazów Ziarnych Politechniki Lwowskiej u Profesora Stanisława Pilata, uznawanego za autorytet w dziedzinie chemii i technologii ropy naftowej. W latach 1939/40 i 1940/41 inż. Włodzimierz Kisielow był prodziekanem Wydziału Chemicznego Politechniki Lwowskiej. W latach 1942-45 pracował jako chemik w Rafinerii Nafty Jasło i Rafinerii Glinik Mariampolski.

Od 1945 r. organizował od podstaw – początkowo wspólnie z doc. Ewą Neuman-Pilatową, a po jej nagłej śmierci, samodzielnie – Katedrę Technologii Nafty i Paliw Płynnych na Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Doktorat uzyskał w 1954 r., a tytuł profesora nadzwyczajnego w 1959 r.; tytuł profesora zwyczajnego w 1966 r. W latach 1958-1960 pełnił funkcję dziekana Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej.

W 1954 roku, pracując na Politechnice Śląskiej, zorganizował od podstaw placówkę naukową Polskiej Akademii Nauk, pierwszą w województwie katowickim – Zakład Petrochemii i Karbochemii, którym kierował od momentu przejścia na emeryturę w 1984 r. W 1968 r., dzięki staraniom Profesora Kisielowa, na Wydziale Che-

micznym Politechniki Śląskiej zostały utworzone pierwsze w kraju studia doktoranckie z technologii nafty i petrochemii.

Działalność dydaktyczna Profesora Włodzimierza Kisielowa, którą prowadził od roku 1946/47, obejmowała podstawy technologii ropy naftowej, uzupełniane później tematyką dotyczącą procesów katalitycznych, syntezy paliw wysokooktanowych, fizykochemii ropy naftowej, uszlachetniania produktów naftowych oraz petrochemii.

W okresie działalności Katedry Technologii Nafty i Paliw Płynnych (1946-1969) dyplom magistra inżyniera chemika w specjalności technologii nafty uzyskało 169 absolwentów, a dyplom inżyniera 32 absolwentów. W większości znaleźli oni zatrudnienie w przemyśle rafineryjnym, placówkach Ministerstwa Obrony Narodowej, Centrali Produktów Naftowych oraz w instytutach naukowych. Wielu z nich zajmowało kierownicze stanowiska w rafineriach nafty oraz w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego. W tym czasie wypromowano 13 doktorantów, spośród których trzy osoby uzyskały habilitację, a w następnych latach tytuł naukowy profesora.

Główne kierunki prac badawczych prowadzonych w Katedrze pod kierunkiem Profesora Kisielowa (w latach 1947-69) koncentrowały się na poznaniu składu chemicznego rop naftowych oraz na wykorzystaniu węglowodorów parafinowych jako surowca chemicznego. W zakresie pierwszego zagadnienia, opracowana została szczegółowa charakterystyka chemiczno-technologiczna rop naftowych i określone zależności genetyczne i fizykochemiczne. Temat drugi dotyczył zastosowania reakcji węglowodorów n-parafinowych z karbamidem do odparafinowania frakcji naftowych i otrzymania parafin do syntez chemicznych.

Publikowany dorobek naukowy Profesora Włodzimierza Kisielowa obejmuje ponad 100 pozycji w czasopiśmie krajowych i zagranicznych oraz 10 patentów. Wyniki prac badawczych były referowane na 51 konferencjach i kongresach naukowych, w tym 25 zagranicznych i na trzech Światowych Kongresach Naftowych.

Od pierwszych lat istnienia Katedry Technologii Nafty i Paliw Płynnych Profesor Włodzimierz Kisielow współpracował z wieloma instytucjami naukowymi w kraju i za granicą oraz z przemysłem rafineryjnym. W efekcie powołano Go do udziału w pracach Komisji Planowania Komitetu Nauki i Techniki, w zakresie rozwoju przemysłu rafineryjnego i petrochemii, udziału w Radach Naukowych kilku instytucji, m.in. Wojskowego Instytutu Techniki Pancernej i Samochodowej, członkostwa w Stałej Radzie Światowych Kongresów Naftowych, oraz przewodnictwa Rady Naukowej Instytutu Technologii Nafty (1972-1980).

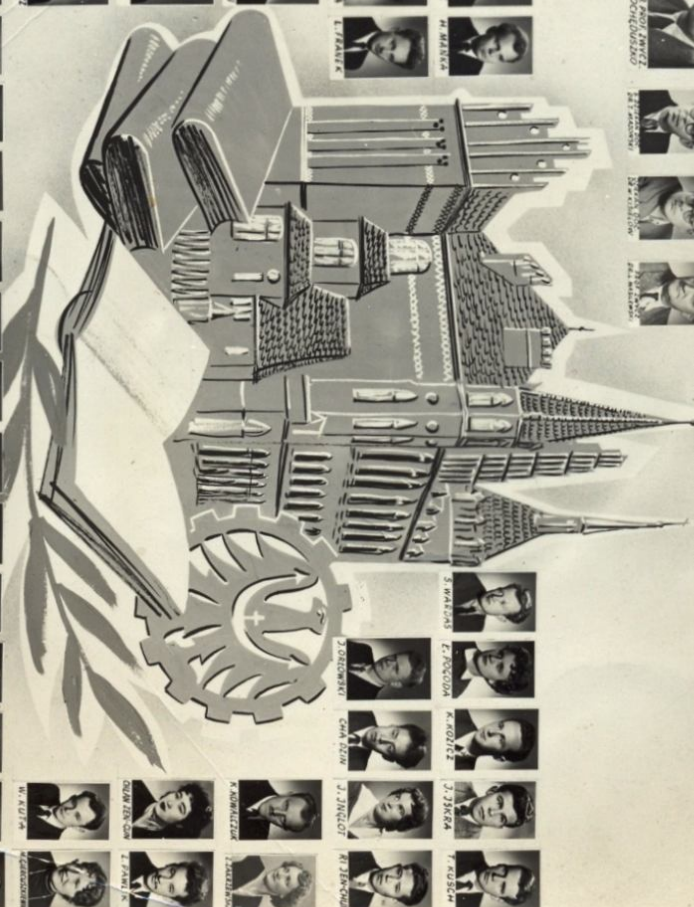
Kiedy w 1969 r. samodzielna działalność Katedry Technologii Nafty i Paliw Płynnych została przerwana w wyniku zmian organizacyjnych na Politechnice Śląskiej, Profesor Włodzimierz Kisielow zabiegał o uzyskanie samodzielnego pomieszczenia dla Pracowni PAN i laboratoriów, a w 1971 r., na własne życzenie, został przeniesiony do Polskiej Akademii Nauk na stanowisko kierownika Zakładu Petro- i Karbochemii PAN.

Profesor Włodzimierz Kisielow zmarł 20 marca 2001 r. i został pochowany na Cmentarzu Prawosławnym w Lublinie.

W pamięci pozostanie osobą stawiającą współpracownikom wysokie wymagania, ale najwyższe zawsze samemu sobie.

**ABSOLWENCI KURSU MAGISTERSKIEGO
WYDZIAŁU CHEMICZNEGO POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W GLIWICACH**

1953-1958

Każdy nowy rok akademicki przynosi zmiany w zasadach rekrutacji na studia, w ilości i rodzajach specjalności na Wydziale Chemicznym. Z tego względu oraz z uwagi na szeroko prowadzoną, ciągłą informacyjną w szkołach i na targach edukacyjnych wymagane jest wznowienie uaktualnianych wydruków informatora o studiach na Wydziale Chemicznym.

5.11.2009 roku, staraniem Dziekana i dr Teresy Buczek, ukazał się, już drugi, folder „Wydział Chemiczny – informacje ogólne”.

Dokumenty potrzebne przy rekrutacji:

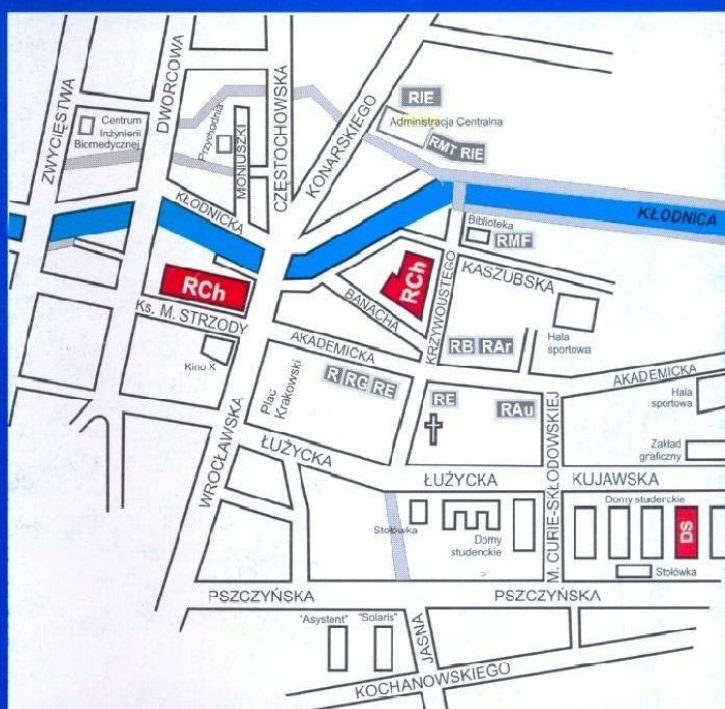
- podanie (formularz) – wydruk elektroniczny
- świadectwo dojrzałości (oryginał lub odpis wydany przez szkołę albo Okręgową Komisję Egzaminacyjną)
- świadectwo ukończenia szkoły średniej (oryginał lub kserokopia poświadczona za zgodność z oryginałem) - dotyczy kandydatów na studia niestacjonarne
- fotografie w stroju wizytowym - 4 sztuki (podpisane na odwrocie imieniem i nazwiskiem), rozmiar: 35 x 45 mm
- kserokopia dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość kandydata - poświadczona przez Uczelnię za zgodność z oryginałem
- dowód opłaty kwalifikacyjnej
- odpis dyplomu ukończenia studiów I stopnia - dotyczy kandydatów na studia II stopnia
- oświadczenie o wyborze innego kierunku w przypadku braku miejsc na kierunku wybranym przez kandydata

Dokumenty należy złożyć, w teczce opisanej wg wzorca, w Dziekanacie Wydziału Chemicznego. Składają je tylko osoby zakwalifikowane tj. ujęte na liście ogłoszonej w internecie.

Budynek Główny Wydziału Chemicznego tzw. „Czerwona Chemia” (mieści m. in. Dziekanat)

MAPKA MIASTECZKA AKADEMICKIEGO*

*www.polsl.pl

LEGENDA

RCh - BUDYNKI WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

DS - DOM STUDENCKI WYDZ. CHEMICZNEGO

„KAROLINKA”

R - REKTORAT

RAr - WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

RAu - WYDZIAŁ AUTOMATYKI, ELEKTRONIKI I INFORMATYKI

RB - WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

RE - WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

RG - WYDZIAŁ GÓRNICTWA I GEOLOGII

RIE - WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA I ENERGETYKI

RMF - WYDZIAŁ MATEMATYCZNO - FIZYCZNY

RMT - WYDZIAŁ MECHANICZNY TECHNOLOGICZNY

Dziekanat Wydziału Chemicznego

44-100 Gliwice, ul. Ks. M. Strzody 9

telefon: (32) 2371549, 2371574

e-mail: rch@polsl.pl

www.chemia.polsl.pl

www.polsl.pl

KIERUNKI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów	Specjalności na studiach II stopnia
1. Chemia *	Procesy biochemiczne Bioanalitika Materiały i substancje specjalne Chemia bioorganiczna
2. Technologia chemiczna*	Technologia chemiczna organiczna Technologia chemiczna nieorganiczna i ochrona środowiska Technologia polimerów i tworzyw sztucznych Analityka w kontroli jakości i ochronie środowiska Informatyka w przemyśle chemicznym Technologia chemiczna w przemyśle i ochronie środowiska** Technologia przetwórstwa paliw
3. Biotechnologia	Biotechnologia przemysłowa***
4. Inżynieria chemiczna i procesowa*	Inżynieria chemiczna Ochrona środowiska w przemyśle chemicznym
5. Makrokierunek (prowadzony w języku angielskim)	Specialty Materials and Fine Chemicals (Inżynieria i technologie specjalnych materiałów i substancji chemicznych) Process Engineering for Green Technologies (Procesy i technologie ochrony środowiska w przemyśle chemicznym)

* kierunek akredytowany przez Państwową Komisję Akredytacyjną

** studia I stopnia w Dąbrowie Górniczej

*** studia I stopnia na kierunku międzywydziałowym

Szczegóły na stronie
www.chemia.polsl.pl, www.polsl.pl
i w Dziekanacie Wydziału

Szerokie możliwości wyboru kierunków kształcenia

- Od wielu lat Wydział prowadzi nauczanie na kierunkach *Technologia chemiczna i Inżynieria chemiczna i procesowa*
- W roku akademickim 2002/2003 uruchomiono kształcenie w języku angielskim na makrokierunku *Industrial and Engineering Chemistry*
- W roku akademickim 2003/2004 został wprowadzony nowy kierunek studiów *Chemia*
- W roku akademickim 2005/2006 otwarto kolejny kierunek *Biotechnologia*, powołany wspólnie przez Wydział Chemiczny, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki oraz Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Na Wydziale Chemicznym rekrutacja jest prowadzona na specjalność *Biotechnologia przemysłowa*
- W roku akademickim 2005/2006 uruchomiono studia I stopnia na specjalności *Technologia chemiczna w przemyśle i ochronie środowiska*, prowadzone w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym Politechniki Śląskiej w Dąbrowie Górniczej
- W przypadku wystarczającej liczby kandydatów na kierunku *Technologia Chemiczna* uruchamiane są również stacjonarne studia II stopnia i niestacjonarne studia wieczorowe I stopnia i eksternistyczne II stopnia

Zasady przyjęć na studia

Rekrutacja na studia w Politechnice Śląskiej odbywa się elektronicznie, poprzez System Obsługi Rekrutacji.

Kandydatów na studia stacjonarne I stopnia obowiązują:
- przedmioty z egzaminu maturalnego: matematyka lub fizyka z astronomią lub chemia bądź biologia dla kierunku Chemia i Biotechnologia
- sprawdzian pisemny z matematyki lub fizyki z astronomią lub chemii dla osób, które zdawały egzamin dojrzałości według starych zasad.

Kwalifikacja na studia stacjonarne II stopnia odbywa się na podstawie oceny ze studiów I stopnia na danym kierunku lub pokrewnym.

Kwalifikacja kandydatów na studia niestacjonarne odbywa się na podstawie złożonych wymaganych dokumentów.

Istnieje również możliwość otrzymania indeksu bez postępowania kwalifikacyjnego bezpośrednio na podstawie złożonych dokumentów przez laureatów stopnia centralnego i finalistów Olimpiad: Chemicznej, Matematycznej, Fizycznej, Biologicznej, Informatycznej, Astronomicznej, Wiedzy Ekologicznej oraz Wiedzy Ekonomicznej i Wiedzy Technicznej.

Począwszy od roku akad. 2007/2008 studia są prowadzone w systemie trójstopniowym:

- I stopień - 3,5-letnie studia inżynierskie
- II stopień - 1,5-letnie studia magisterskie
- III stopień - 4-letnie studia doktoranckie
- 2-letnie studia niestacjonarne II stopnia (eksternistyczne)

Chcesz zostać studentem?

- wszystkie informacje, limity przyjęć, terminy i kryteria znajdują się na stronach Politechniki Śląskiej:

<http://rekrutacja.polsl.pl>

- zarejestruj się w systemie
- oprócz informacji uzyskasz wzory formularzy

STUDIA TO NIE TYLKO NAUKA ...

1. Gdzie mieszkać?

Dom Studencki "Karolinka"

ul. Kujawska 8, tel. (32) 2372514, 2372369

W akademiku: bezpłatne łącze internetowe w każdym pokoju, siłownia, tenis stołowy, sala TV i video, biblioteka

2. Gdzie zjeść?

Stołówki studenckie (patrz mapka):

ul. Łużycka

ul. Konarskiego

Bary w okolicy miasteczka studenckiego

3. Gdzie poszaleć?

Kluby studenckie:

Program, ul. Łużycka

Kropka, ul. Łużycka

Puby i knajpki w pobliżu

4. Kultura:

Kino Amok, ul. Dolnych Wałów

Teatr Muzyczny, ul. Nowy Świat

Muzeum w Gliwicach, ul. Dolnych Wałów

5. Sport:

Hala OSiR, ul. Akademicka

Mala hala judo (OSiR) do zajęć judo, karate i aerobiku

Lodowisko „Tafla”, ul. Akademicka

Hala sportowa, ul. Kaszubska

Mala hala sportowa, ul. Konarskiego

Korty tenisowe, ul. Akademicka

Basen kąpielowy, ul. Jasna

6. Zdrowie:

Przychodnia Akademicka, ul. Moniuszki

DZIEKAN WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
oraz
POLSKIE TOWARZYSTWO CHEMICZNE
ODDZIAŁ W GLIWICACH

ma przyjemność zaprosić pracowników,
doktorantów i studentów
na POSIEDZENIA NAUKOWE
na których

Prof. J. M. Rubi,
Univeristy of Barcelona

wygłosi cykl wykładów:

„Non-equilibrium thermodynamics – part II”

w dniach

17.11.2009 (wtorek) o godz. 12⁰⁰

19.11.2009 (czwartek) o godz. 14⁰⁰

Wszystkie wykłady odbędą się w Sali Rady Wydziału Chemicznego
Politechniki Śląskiej (Gliwice, ul. Strzody 9, II piętro),

2 grudnia 2009 roku, na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Wydziału Chemicznego, odbyło się kolokwium habilitacyjne dr inż. Aleksandry Wolińskiej-Grabarczyk z Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN w Zabrze.

Habilitantka przedstawiła pracę pt. „Poliureta-
ny w zastosowaniu do membranowej separacji
mieszaniny cieczy metoda perwaporacji.”

Recenzentami przewodu byli:

- prof. dr hab. inż. Andrzej Dworak - CMPiW PAN Zabrze
- prof. dr hab. Romuald Woźniak - Uniwersytet im. M.
Kopernika, Toruń
- prof. dr hab. inż. Piotr

Więczorek - Uniwersytet Opolski

- dr hab. inż. Marek Bryjak prof. PWr. - Politechnika
Wrocławska.

PROTOKÓŁ

Komisja Konkursowa w składzie :

przodniczący : **dr hab. inż. Krzysztof Walczak prof. Pol.Śl.** - Prodziekan ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej
członkowie :

dr hab. inż. Mirosław Gibas Prof. Pol. Śl. - Kierownik Katedry Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

prof.dr hab. inż. Witold Gnot -Katedra Chem., Techn. Nieorg. i Paliw, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej, członek Zarz. Oddz. SITPChem w Gliwicach

mgr inż. Jerzy Kropiwnicki - Prezes Zarządu Oddziału SITPChem w Gliwicach

dr inż. Jerzy Raczek - Katedra Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej, Przew. Koła SITPChem przy Pol. Śl.

na posiedzeniu 30 listopada 2009 roku rozpatrzyła prace dyplomowe zgłoszone do konkursu na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny chemii a posiadającą walory zastosowania w przemyśle oraz wykonaną w roku akademickim 2008/2009 i w wyniku tajnego głosowania poostanowiła przyznać:

- nagrodę I stopnia w wysokości **700** zł

mgrowi inż. Jakubowi Chłódkowi za pracę pt „Polerowanie elektrolityczne i pasywacja anodowa stopu Ti-6Al-7Nb” (promotor : dr inż. Wojciech Simka, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- *odwzajemnie* nagrodę II stopnia :

- nagrodę II stopnia w wysokości **400** zł.

mgrowi inż. Michałowi Drzazdze za pracę pt " Investigation of microwave assisted continuous preparation of Cu and Ag nanoparticles " (promotor : prof. dr hab. inż. Andrzej Jarząbski, dr inż. Grzegorz Dzido , Katedra Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- nagrodę III. stopnia w wysokości **400** zł.

mgr inż. Magdalenie Nocoń za pracę pt. „Badania nad uszlachetnianiem produktów ciekłych z pirolizy odpadowych tworzyw sztucznych” (promotor: dr inż. Anna Tokarska, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

- wyróżnienie

mgr inż. Joannie Gąsiorkiewicz za pracę pt. " Zgazowanie mieszaniną pary wodnej i CO₂ niskouwęglonych nośników pierwiastka C " (promotor : dr inż. Andrzej Koszorek, Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej)

Komisja konkursowa proponuje przedstawić pracę, która zajęła pierwsze miejsce w konkursie na Wydziale Chemicznym do Ogólnopolskiego Konkursu SITPChem na najlepszą pracę dyplomową.

Członkowie Komisji :

10 grudnia 2009 roku odbyła się przed Radą Wydziału Chemicznego publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie przez mgr inż. Barbarę Hefczyk, doktorantkę w Katedrze Technologii Chemicznej Organicznej i Petrochemii.

TEMAT PRACY DOKTORSKIEJ:

**BADANIA NAD OTRZYMYWANIEM I WŁAŚCIWOŚCIAMI
NOWYCH AZO-NADTLENOESTRÓW**

PROMOTOR:

Prof. dr hab. inż. Jan ZAWADIAK
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

Doc. dr hab. inż. Marek KOWALCZUK
Polska Akademia Nauk
Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych

Prof. dr hab. inż. Stefan BAJ
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską i opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach,
ul. Kaszubska 23

14 grudnia br. odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską, przedstawioną Radzie Wydziału Chemicznego przez mgr inż. Agnieszkę Rączkowską, doktorantkę w Katedrze Chemii Organicznej, Bioorganicznej i Biotechnologii.

Temat Pracy Doktorskiej:

Nowe układy bioadhezyjne dla dentystyki odtwórczej

PROMOTOR:

dr hab. inż. Mirosław Gibas, prof. Pol. Śl.
Politechnika Śląska

RECENZENCI:

prof. dr hab. n. med., inż. Wojciech Król
Śląski Uniwersytet Medyczny
dr hab. inż. Krzysztof Walczak, prof. Pol. Śl.
Politechnika Śląska

Z pracą doktorską oraz opiniami recenzentów można zapoznać się w czytelni
Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

18 grudnia 2009 roku, w bardzo uroczny i świąteczny dzień, Dziekan Wydziału Chemicznego zaprosił tegorocznych absolwentów na uroczystość rozdania dyplomów ukończenia studiów. Absolwenci, kierownicy katedr i wieloosobne rodziny absolwentów wypełnili audytorium im. Wł. Lesiańskiego do ostatniego miejsca. Uroczystości przewodniczył Dziekan prof. dr hab. inż. A. Jarzębski (fot. 1). Obecni byli Przewodniczący: dr inż. W. Szczepankiewicz, dr hab. inż. K. Walczak prof. Pol. Sl., dr inż. J. Wojcik (fot. 1), Przewodniczący Głównego Oddziału SITPChem. mgr inż. J. Kropiwnicki oraz redaktor naczelnia miesięcznika „Chemic” mgr A. Boniecha (fot. 3) i pracownicy dydaktyczni (fot. 2).

Prof. A. Jarzębski w serdecznych słowach pożegnał absolwentów, życzył im dalszego rozwoju zawodowego, pomysłowości w życiu, zaprosił do utrzymywania kontaktu z Wydziałem oraz zapewnił o gotowości pracowników Wydziału do pomocy nowym magistrantom inżynierom.

Następnie mgr J. Kropiwnicki i mgr A. Boniecha wraz z Dziekanem prof. A. Jarzębskim wręczyli dyplomy i nagrody pieniężne laureatom Konkursu na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny chemii posiadającą, znaczenie praktyczne i możliwość wykorzystania w przemyśle, zorganizowanego przez SITPChem i Dziekana Wydziału.

Nagrodę I stopnia otrzymał mgr inż. Jacek Chłodek (fot. 5). Rdwunordne nagrody II stopnia odebrali: mgr inż. Michal Drzazga (fot. 6) i mgr inż. Magdalena Nocol (fot. 7).

Następnie 239. tegorocznych absolwentów odebrali wicelicy z regu Dziekana i Przewodniczącego W. Szczepankiewicza. (fot. 8, 9, 10). Na zakończenie uroczystości absol-

Dziekan Wydziału Chemicznego
Prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski

ZAPROSZENIE

Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach uprzejmie zaprasza na uroczyste rozdanie dyplomów ukończenia studiów, które odbędzie się 18 grudnia 2009 r. (piątek) o godz. 10⁰⁰ w sali nr 1.

Z poważaniem

DZIEKAN

Wydziału Chemicznego

prof. dr hab. inż. Andrzej JARZĘBSKI

ZAPROSZENIE

1.

2.

3.

4

5

6

8.

9.

10.